

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Qua ratione amor sacer obstrinxerit sanctissimam Virginem ad
sequendum Jesum in omnibus, & per omnia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

natura; non expectet aliud, nisi quod onerandus sit persecutionibus, injurijs, calumnijs, Cruce contempta. Hæc est eloquentia amoris facti, quæ inflexit & traxit ad se innumeratam maximarum animarum multitudinem: tales sunt illecebræ, quæ inescarunt & demulserunt illas: Ecce eas, quibus inhiabant, delicias, & in quibus suam invenerunt felicitatem. Sed amandum est, ut id intelligas.

Omnes animæ, quæ magis amaverunt JESUM Christum, sunt

illæ, quæ proximis per viam hanc secutæ sunt ipsum; Et illæ, quarum fortior extitit amor, majori cucurrerunt passu: sed super omnes conspiciendam se præbet Mater admirabilis, tanto cum splendore, ut dubitare non liceat, quin omnes amores, quos inter se partitur tota multitudo sectatorum JESU Christi, conjugantur & uniantur in corde ipsius, ut tanto fortius hanc uniant & constringant illi. Satisfactum tibi credes; si perspicies.

ARGUMENTUM.

Quâ ratione Amor Sacer obstrinxerit Sanctissimam Virginem ad sequendum JESUM Christum in omnibus & per omnia.

ARTICULUS I. I.

Tria amoris genera, quibus sanctissima Virgo amavit Jesum Christum Filium suum.

Illa triplici titulo ferebatur in ipsum sibi prorsus singulari: atpiciebat namque ipsum velut suum Filium, velut suum dilectum, & velut suum Deum; velut suum Filium amabat ipsum amore naturali; velut suum dilectum, amabat ipsum amore supernaturali; velut suum Deum, amabat ipsum amore infuso & prorsus Divino. Et quod mirabile est, tria hæc amorum genera non faciebant in ipsâ nisi unicum & eundem amorem, qui ratione quadam nuncupari posset amor trinus & unus; cum omnes tres se uniant ad consociendum non nisi unum solum,

sed triplex vinculum amoris, quod nunquam dirumpi posset: *Funiculus triplex difficile rumpitur.* Sed quamvis considerandi non forent omnes hi tres amores, nisi velut unicus solus in corde Sanctissimæ Virginis, non inermittam tamen distinguere illos, eoque distinguantur divinæ tres personæ, quamvis non sint nisi una eademque res simplicissima. Consideremus eos sigillatim, ut tanto melius liceat spicere ipsorum pulchritudinem, ex quo procul dubio admiraberis imperium, quod quivis ipsorum exercebat in Cor illius sacratissimum. Incipio ab amore naturali.

Videns

De amore
naturali
Santissimæ
Virginis,

Widens locuturum mihi ipsum de amore naturali Divinæ hujus Matris erga charissimum suum Filium, non videbam ab initio, quòd quidquam vel magnum, vel singulare mihi desuper haberet dicendum: Nónne enim communis omnibus Matribus est propensio, quâ ferantur ad amandum tenerè suos filios? Nónne amorem hunc naturalem videre etiam est in ipsis animalibus? Concesserim, Santissimam Virginem fuisse optimam, & omnium Matrum amantissimam, naturalémque, ipsius amorem Excellentiorém fuisse amore omnium aliarum Matrum, nihilominus verum semper est, quòd, quidquid sola natura potest producere, nunquam sit quidquam magni. Jamjam paratus eram ipsi desuper dicere meam opinionem, sed prævenit me, séque capit explicare.

Quare lex
non præc-
ipit Patri-
bus & Ma-
tribus ama-
re suos fi-
lios.

Probè novi, omnes Matres ex lege naturæ nullâ ratione dispensabili obstringi ad amandum suos filios; novi, amorem hunc esse justum & æquissimum; unde & videmus, ipsas hoc debitum exsolvere libentissimè: imò DEUS, qui in Lege suâ dedit præceptum filiis ad amandum suos parentes, præceptum non dedit parentibus ad amandum suos filios: hoc necessarium non erat, eò quòd natura sæpiùs ipsos adigat ad amandum illos magis, quàm Deus exigat. Verum quidem est, amorem hunc æ-

stimabilem esse in cunctis Matribus, illisque accrescere ad laudem; si bonam naturalem naturæ sint infans, nullam tamen gloriandi multum de hoc habent ansam; eò quòd id ipsis commune sit cum bestiis, quæ hâc ratione amant suos fœtus, & quandòque amoris hujus plura & majora ostendent argumenta, quàm plures Matres Christianæ.

Sed Amor Santissimæ Virginis erga Filium suum Unigenitum, alterius omninò naturæ fuit ac conditionis: Ipsa Mater quidem est, sicut aliæ Matres; sed ipsa Mater est DEI-Hominis, quales non sunt omnes aliæ Matres. Velut Mater naturalis alicujus Hominis, amorem suum naturalem sibi communem habet cum cunctis alijs Matribus, nisi quod hic multò sit perfectior; sed velut Mater Filij Dei, amorem suum naturalem Matris communem sibi habet cum DEO Patre, eò quòd fundetur in divinâ Maternitate, quàm omnes sancti Patres audacter nominant admirabilem participationem fœcunditatis Dei; Siquidem cum fides ad credendum nos obstringat, quòd Pater æternus & Mater Virgo non habeant nisi Unicum & eundem Filium, ipsis communem, nónne dici quòque potest, quòd ambo non habeant nisi unum eundemque amorem erga Filium, quem sibi habent communem? O amor naturalis Matris Dei, quàm es Divinus

Excellentia
amoris na-
turalis san-
tissimæ
Virginis er-
ga Filium
JESUM,

vinus ! quàm es supernaturalis ! quàm es admirabilis ! Et quis dif-
fitebitur, te infinità ratione tran-
scendere omnem amorem natura-
lem, omnium cæterarum Ma-
trum ?

Pulchræ
Compara-
tiones inter
amorem na-
turalem s. s.
Virginis, &
illum alia-
rum Ma-
trum.

Si compares amorem naturalem
Matris admirabilis cum amore na-
turali omnium aliarum Matrum,
quàm stupendam observabis hic
differentiam ? Imprimis aliæ Ma-
tres exhibent filijs suis amorem,
quem sola ipsi inspirat natura ; sed
quia natura corrupta est per pecca-
tum, & deturpata immoderatio-
ne concupiscentiæ, hic amor sem-
per aliquid habet minus purum &
valdè imperfectum : Mater admi-
rabilis amorem impendit charissi-
mo suo Filio, quem natura & gra-
tia suppeditabant ipsi communibus
velut impensis ; Et quia natura hæc
fuit tam pura, tamque sancta, ut
nunquam nec maculata fuerit pec-
cato minimo, nec deformato mi-
nimo sensu concupiscentiæ, hic a-
mor nil habuit, quòd putum non
fuerit & sanctissimum. Et quia hæc
gratia quòque fuit, quæ transcen-
dere merito creditur omnes alias
gratias, eòquòd sit gratia divinæ
Maternitatis, concludendum est,
amorem ipsius naturalem infinità
quasi ratione excellere amorem na-
turalem Matrum reliquarum.

Secundò aliæ Matres habent
quandòque plures filios, quibus
impendere obstringuntur æqualem
portionem naturalis sui amoris, si

leges observare velint iustitiæ ; Et
amor ita divisus semper minor est
pro quolibet. Sed Sanctissima Vir-
go non habebat nisi unicum fi-
lium, qui totum possidebat amo-
rem ipsius ; & amor, qui divisus
non est, semper est fortior atque
perfectior absque comparatione.

Tertiò, quando aliæ Matres non
haberent nisi unicum filium, sem-
per verum est, quòd cum non sint
nisi dimidia origo vitæ ipsius, eò-
quòd altera dimidia illius origo sit
Pater, etiam non habeant nisi di-
midium amorem naturalem erga
ipsum, cum alium dimidium ad-
dicere spectet ad Patrem. Sed san-
ctissima Virgo erat sola Pater &
Mater Filij sui Unigeniti ; nemo
præter ipsam quidquam contulit ad-
tribuendum illi totum ipsius esse
naturale ac humanum : ipsa igitur
sola debebat, ac ipsi etiam exol-
vebat totum amorem naturalem,
quo dignus erat.

Quartò aliæ Matres semper ha-
bent rationes, quæ debilitare pos-
sunt in ipsis amorem naturalem er-
ga filios suos ; eòquòd aliqui sint
malè dispositi vel corpore, vel ani-
mo : alij in debitâ deficient obedi-
entiâ, alij non nisi ingratitude-
nem rependant post omnia acce-
pta beneficia, post mille illatas in-
commoditates, dum vel portaban-
tur ab ipsis in utero, vel ex eo
mille cum tormentis egrediebantur.
Sed Sanctissima Virgo non
habuit nisi millena efficacissima
motiva,

motiva, quibus semper nutrebat & confortabatur amor ipsius naturalis, quo erga Unigenitum suum ferebatur Filium.

Si pulchritudo Corporum est amabilis & suavissime allicit omnes omnino Matres, Filius Dei omnium hominum, quos natura unquam produxit, erat pulcherrimus: *speciosus forma pro filiis hominum.* Si pulchritudo animi magis adhuc accendit amore, quam illa corporum, anima Filij DEI praestantissima erat & perfectissima ex omnibus animabus hominum. Si reverentia & obedientia magis amabiles filios reddunt parentibus suis: nunquam videre licuit vel reverentiam profundiorum, vel obedientiam fideliorum, quam illam divini hujus Filij. *Et erat subditus illis.* Si gratitudo ob accepta beneficia magis amari facit filium, qui hanc parentibus exhibet; aliqui Sanctorum Patrum sentiunt, quod ipse sanctissimam Virginem fecerit Matrem totius Corporis sui mystici, in recognitionem ejus, quod ipsa illi dedit Corpus suum naturale: *Reddens vicem assumptae Humanitatis;* id est, quod fecerit ipsam Dominam & Reginam omnium Electorum suorum, in recompensationem sanguinis, quem ipsa suppeditavit illi ad ipsos redimendos.

De cetero, qui sit filius amabilior ipse solus, filijs omnium simul Matrum; Filius, quem ipsa nominavit.

R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

verat esse Regem Regum, & Monarcham Monarcharum; Filius adoratus ab omnibus Angelis, omnibusque sanctis; Filius timore & horrore percellens omnes daemones, totumque infernum; sed super omnia Filius infinita ratione adornatus a divino Patre suo: Sic comprehendere quis posset amoris, quo diligebat ipsum, magnitudinem ac perfectionem? Sed quis non admirabitur, quae ratione magnus hic & potens amor impulerit eam ad sequendum ipsum in omnibus & per omnia, toto vitae ipsius mortalis decursu.

Eheu! nunquam ipsa aspexit illum, nisi in Cruce & doloribus, & in his ipsis ipsum plus amavit; a Cruce vidit ipsum incipere vitam suam; in Cruce vidit ipsum exigere totam vitam suam, & super Crucem ipsum vidit finire vitam suam. Et quando dico Crucem, intelligo per hoc Verbum, omne genus calamitatum & miseriarum. Quamprimum accepit ipsum a Deo ipsamet presentavit illum in templo velut victimam: Et quia extendebat & atollebat sua brachia ad presentandum ipsum justitiae Dei, dici potest, quod ipsa fuerit prima Cruz, supra quam immolatus fuit juxta mentem S. Epiphani. *Dico MARIAM esse eolum, thronum simul & Crucem, extendens enim sanctas ulnas Dominum suscepit.*

Toto tempore vitae suae vidit ipsum

Yyyy sum

Sanctissima Virgo habuit amandi Filium Jesum.

Sanctissima Virgo nunquam vidit JESUM Christum nisi in afflictionibus; & hoc est, quod congenerat amorem ipsius naturalem.

S. Epiphani.

sum continuò Cruci internæ affixum, ob vehementissimum dolorem, quo cruciebatur à peccatis hominum, qui infinità injurà afficiebant Deum Patrem suum. Nec minùs angebatur ab ardenti desiderio, quo flagrabat moriendi pro illis, quàm ab eo, quo exæstuabat, reparandi gloriam divini Patris sui.

Tandem finis vitæ ipsius fuit, moti in Cruce, inter medios dolores ac ignominias supplicij extremi: Et ubique amor Matris impulit ipsam ad sequendum Filium suum Unigenitum, ut particeps fieret omnium ærumnarum ipsius millenisq; cruciaretur sævis doloribus, ac omni generis obrueretur miserijs: In prodigiosos & pœnosos hos excessus deducta fuit ab amore suo. Quid iniquis ad hoc, prudentia humana? Ecce quid comparaverit sibi ex eo, quòd fuerit Mater Dei: Nempe, opprobrium, quòd

esset Mater alicujus supremo affecti supplicio, quòd immentos pateretur dolores, quòd videret Filium suum inter manus Carnificum, quòdque videret eum pati mortem sævam ac infamem? Sed dum ipsa amat perfectè: Hic amor ipsius profectò sufficit, qui conciliet maximum ipsi tormentum, ipsique simul summam afferat consolationem, quæ est, quòd conformem se videat objecto amato. Hæc ratione amor naturalis Sanctissimæ Virginis deduxit ipsam ad sequendum incessanter Filium suum Unigenitum, & dilectum suum JESUM Christum. Sed quid cogitandum est de amore ipsius supernaturali? O Matres! advoco vos huc, ut discatis à Sanctissimâ Virgine, quòmodo ve-

stros debeatis amare filios.

**
*

ARGUMENTUM.

Quo gressu amor supernaturalis currere fecerit Sanctissimam Virginem post JESUM Christum.

ARTICULUS III.

De amore supernaturali Sanctissimæ Virginis.

Contendant omnes Matres, quantum potuerint, suum erga filios intendere amorem: Conentur eònsque perficere illum, ut non sit naturalis, sed rationabilis; non solum rationabilis, sed Christianus, & non solum Christianus, sed perfectus, diti-

gendo ipsam in omnibus juxta sanctam voluntatem Dei: Tamen verum est, naturam semper se illic insinuatam, ut nunquam omninò futurus sit totus supernaturalis. Non nisi Mater est admirabilis, cujus perfectus amor erga Filium suum Unigenitum totus exi-